An. et vol. XXX 23 Decembris 1938 (Ser. II, vol. V) - Num. 14

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii Pp. XI: Litterae Decretales, p. 389 - Constitutiones Apostolicae, p. 400 - Litterae Apostolicae, p. 405 - Motu proprio, p. 410.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* I. Decretum de finium mutatione, p. 414. II. Provisio Ecclesiarum, p. 415 - *S. C. pro Ecclesia Orientali:* Provisio Ecclesiarum, p. 416 - *S. C. de Propaganda Fide:* Provisio Ecclesiarum, p. 416.

Diarium Romanae Curiae: Udienza solenne - S. C. dei Riti: Congregazioni varie - Segreteria di Stato: Nomine - Necrologio - Pont. Commissione per gli studi biblici: Avviso di concorso, pp. 417-420.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXXVIII

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 2,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

« *Bis vero in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* (Ex *Commentarii Officialis* ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXX, n. 14 - 23 Decembris 1938)

ACTA PII PP. XI

LITTERAE DECRETALES

PAG.

Immania inter bella. - Beatus Salvator ab Horta, laicus professus Ordinis Fratrum Minorum, ad Caelitum Sanctorum honorem evehitur. - *17 Aprilis 1938* . . 389

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I. *De Karafuto.* - Missio «sui iuris» de Karafuto in Japonia ad Praefecturae Apostolicae gradum et dignitatem evehitur. - *21 Maii 1938* 400

II. *Borneae Hollandicae.* - A Vicariatu Apostolico Borneae Hollandicae pars seiungitur, quae in Praefecturam Apostolicam nomine de Bandjermasin nuncupandam erigitur. - *21 Maii 1938* 402

III. *De Vientiane et Luang-Prabang.* - Vicariatus Apostolicus de Laos dismembratur et nova erigitur Praefectura Apostolica de Vientiane et Luang-Prabang. - *14 Iunii 1938* 403

LITTERAE APOSTOLICAE

Misericordia Domini. - Venerabilis Dei Famula Maria Iosepha Rossello Tertio Ordine S. Francisci, Fundatrix Instituti Filiarum Nostrae Dominae a Misericordia, Beata renuntiatur. - *6 Novembris 1938.* 405

MOTU PROPRIO

PAG.

Qua cura. - De ordinandis Tribunalibus Ecclesiasticis Italiae pro causis nullitatis matrimonii decidendis. - *8 Decembris 1938.* 410

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. *Biturgensis-Civitatis Castelli.* - Decretum. De finium dioecesium mutatione. - *22 Octobris 1938* 414

II. Provisio Ecclesiarum 415

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

Provisio Ecclesiarum 416

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

Provisio Ecclesiarum 267

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Udienza solenne 417

II. Sacra Congregazione dei Riti: *Varie* . . 417

III. Segreteria di Stato: *Nomine* 418

IV. Necrologio 419

V. Commissio Pontificia de re Biblica: Monitum. De praemiis a Pont. Commissione conferendis. - *31 Octobris 1938* . . . 420

GLI AFFRESCHI DI MICHELANGELO E DI E. SABBATINI E F. ZUCCARI nella Cappella Paolina in Vaticano, con introduzione di FRITZ BAUMGART e BIAGIO BIAGETTI. 1934, pp. 100, 59 tav. 36×26 cm. Con rilegatura tipo «Altemps» . . . . . L. 250 —

Edizione in lingua tedesca . . . . . L. 250 —

I QUADRI BIZANTINI DELLA PINACOTECA VATICANA provenienti dalla Biblioteca Vaticana, con introduzione del prof. dott. ANTONIO MUÑOZ. Roma, 1928, pp. 17, 43 tav. 53×38 cm. Con rilegatura di tipo «Altemps» . . L. 350 —

I QUADRI PRIMITIVI DELLA PINACOTECA VATICANA provenienti dalla Biblioteca Vaticana e dal Museo Cristiano, descritti ed illustrati dal prof. dott. PIETRO D'ACHIARDI. Roma, 1929, pp. VI-31, 154 tav. 53×38,5 cm. Con rilegatura tipo «Altemps» . . . . . L. 1000 —

In fogli piegati . . . . . L. 900 —

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis,,
(*Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/₀ postale N. 1-16722*)

An. et vol. XXX 23 Decembris 1938 (Ser. II, v. V) - Num. 14

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

LITTERAE DECRETALES

BEATUS SALVATOR AB HORTA, LAICUS PROFESSUS ORDINIS FRATRUM MINORUM, AD CAELITUM SANCTORUM HONOREM EVEHITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Immania inter bella et graves sollicitudines et angores verasque quoque apostasias, quibus calamitosissimis hisce temporibus plures cruciantur nationes, quae quidem evangelicam antea sectantes veritatem prospero felicique fruebantur statu. Nos Illum asserere et commonstrare non desistimus, cuius nomen est super omne nomen, Salvatorem mundi dicimus, Christum Iesum, qui solus a cunctis malis omnes salvare potest populos et nationes. Ad omnium insuper hominum bonae voluntatis solacium et exemplum viros quoque illos vel mulieres plane ostendimus, qui, etsi humanis dum viverent sicuti ceteri miseriis obnoxii, Divini Magistri tamen vestigia forti et invicto animo persecuti sunt. Hodie quidem Nos alium, Deo favente, ad supremos Caelitum honores evexímus atque ad imitandum christifidelibus proposuimus, una cum Beatis Andrea Bobola Martyre, Societatis Iesu Sacerdote, et Ioanne Leonardi, Ordinis Clericorum Regularium Matris Dei Conditore, Beatum Salvatorem ab Horta, Laicum Professum Ordinis Fratrum Minorum. Qui, litterarum plane rudis et sacerdotali carens dignitate, quamquam magnas gerere res non poterat, nihilominus per paupertatis studium, per angelicum animi candorem ac voluntarios insontis sui corporis cruciatus ita Iesu Christi

imaginem expressit, ut innumeras multitudines sanctitudinis splendore rerumque miraculis alliciens, ad meliorem ducendae vitae rationem, Ecclesiae nimirum praeceptis consentaneam, omni ope reduceret.

Anno Domini millesimo quingentesimo vicesimo ille ex humilibus et pauperibus, piissimis vero, parentibus ortum habuit in oppido S. Columbae de Farnés dioecesis Gerundensis in Hispania; vix adulescens parentibus orbatus, primum pascendis ovibus incubuit, dein Barcinone, quo una cum sorore domicilium transtulit, per aliquot annos sutrinam fecit; postquam vero eius soror honesto viro nupsit, ipse, unum et viginti annos tunc agens, Deo vocanti se totum consecrare statuit et ad Fratres Minores in conventum S. Mariae prope Barcinonem se contulit, ut inter fratres operarios exciperetur humillime expostulans. In coenobio illo exceptus, eximiae observantiae laude notissimo, socius datus est Fratri coquinae curam gerenti; cui muneri aliisque obedientiae operibus exercendis dum toto se animo dabat, ab intima tamen Dei unione, ac saepe saepius sanctissima Iesu et Mariae nomina pie proferens, minime distrahebatur. Inter ceteras autem, quibus ornabatur, virtutes maxime tunc eluxit candida eius animi simplicitas et puritas, profundissimae humilitati et corporis castigationi coniuncta. Probationis igitur et tyrocinii tempore peracto, ad solemnia vota nuncupanda admissus est et ad coenobium S. Mariae de Iesu Derthusae, Fratrum vitae austeritate et rigidissima regulae observantia celebre, translatus est. Ibi, quum praeclara Dei Famuli virtus et vitae sanctimonia homines latere non posset, illius fama totam brevi civitatem pervasit et ab omnibus Frater Salvator sanctus appellabatur, qui se beatos putabant, si vel semel eius vestimenta tangere exoscularique potuissent.

Quam sanctitatis opinionem creberrima magis in dies confirmabant miracula, quibus omnipotens Deus largissime servum suum fidelem voluit locupletare. E longinquis namque etiam Hispaniae regionibus quam plurimi undequaque confluebant homines suis aegritudinibus infallibilem rogaturi medicinam. Cuius adventantis multitudinis frequentia pertaesi religiosi viri, simul cum Dei Servo vitam degentes, qui religiosae domus tranquillitatem non parum turbari videbant, Provincialem Moderatorem rogarunt, ut, ipsorum quieti consulens, aliorsum transferre vellet Salvatorem. Qui reapse in *Bellpuig* oppidum primo et Ilerdam deinde missus, paulo post ad coenobium, in arduo monte situm, duobus millibus passuum ab Horta, Derthusensis dioecesis oppido, ubi summa veneratione B. Mariae Virginis mirificum colebatur simulacrum, translatus est. Quod quidem oppidum illud est, quod Fratri Salvatori exinde *ab Horta* cognomen dedit, eo quia in coenobio illo Dei Servus diutius mo-

ratus magis in dies pietatis operibus, ieiuniis, continentiae et omnigenae virtuti alacri animo incubuit, ita ut, illius sanctitatis fama per totam Hispaniam magis ac antea diffusa, aegros et quavis infirmitate detentos undequaque ad sanitatis spem exciret, sancti viri illius precibus impetrandae.

Re quidem vera in hac quoque altera Famuli Dei sede, Beatissimae Virginis Mariae ope implorata, atque solo crucis signo in sanctissimae Trinitatis nomine ab ipso sanationes infinitae prope et innumerabiles patrabantur, ita ut, populorum concursu ad S. Mariae de Horta succrescente, non ex Hispaniae solum sed ex Galliae quoque regionibus, Servi Dei sanctitatis opinio ad Fidei Inquisitoris Aragonensis aures pervenerit. Qui diffidenter primum prodigia illa visus est excipere, postea vero, re suis inspecta oculis, veniam ab illo expostulavit, quocum aliquandiu in coenobio commorari pergratum habuit. Sed ibi quoque Frater Salvator, post duodecim fere annos diutius esse non potuit, et, circa annum millesimum quingentesimum sexagesimum, Horta abire superiorum iussu coactus est, eadem quidem causa, ad quietem nempe coenobio illi et pacem reddendam; atque, mutato quidem ei Salvatoris nomine in *Fratris Alfonsi,* ad oppidum cui nomen *Reus* missus est et paulo post Barcinonem. Ibi, dum suae sanctificationi multo intentius incumbit, miracula quotidie operari non desinit, quorum numerum inire prorsus impossibile est. Barcinone eius moderatores, volentes forsan Servi Dei sanctitatem comprobare, eum Inquisitoribus detulerunt; qui contra, praeclara illius virtute et duorum miraculorum suis oculis veritate perspecta, ab ipso per crucis signum patratorum, eum dimiserunt, quin immo rogarunt ut Deum pro se orare vellet. Attamen, quamquam solari luce clarior eius praefulsit innocentia, et a Philippo Secundo, Hispanorum Rege, qui ei Matriti maximum exhibuit honorem, thaumaturgica humilis Fratris agnita est potentia, acerbiores tamen simultates et persecutiones ei manebant, usquedum ille ab Ordinis Commissario pro Sardinia, qui Ministri Generalis iussu ad pios studiososque Fratres pro ea insula ascribendos Barcinonem venerat, secum ire invitatus, libens ipse laetusque annuit et Calarim, in principem insulae illius urbem, adivit.

In itinere foedam maris tempestatem exortam illico, uti fertur, crucis signo sedavit. Calari, frequenti populi concursu et inenarrabili laetitia exceptus, quippe qui sanctitatis et miraculorum fama praeventus, minime tanto honore permotus, a profundissima sua humilitate dimoveri non potuit; quin immo omnia ipsi despectui erant, nisi quae Dei gloriam et animarum salutem respicerent, seseque humile diceret Dei instrumentum pro animabus Christo lucrandis. Vivida, qua ipse flagrabat, caritas

eum ad proximorum salutem procurandam vehementer urgebat. Quare nullam praeteribat occasionem ut rudes ignarosque christianam doctrinam doceret, simplici quidem facilique modo, sed aptissimo, ita ut videretur ipse theologicis studiis vacasse. Deus vero istum animarum zelum humillimi Fratris laici, prodigiorum charismate, Calari etiam, sicut alibi plures iam annos, ita roborare dignatus est, ut verus ob eorum multitudinem ac praestantiam thaumaturgus ab omnibus haberetur.

In eadem Calaritana urbe, duo de vicesima die Martii mensis anno millesimo quingentesimo sexagesimo septimo, in pervigilio festi S. Ioseph, ut ipse praedixerat, aetatis suae anno septimo et quadragesimo fidelis Dei Servus, extremis munitus Ecclesiae Sacramentis, Iesu et Mariae nomina, quae continenter vivens in ore habuit, pie proferens, obdormivit in Domino. Triduo mortales eius exuviae, universo fere clero et populo ad eas venerandas confluente, in coenobii ecclesia solemniter expositae, et in sacello dein S. Francisci Patris conditae sunt. Post beatam Servi Dei mortem non ideo desiit populi christiani pietas et devotio, eo vel magis quod non desierunt quoque mirificae sanationes et vera miracula, eius invocato patrocinio, ab omnipotente Deo patrata. Quare cl. m. Xistus Quintus, Praedecessor Noster, relationem quamdam, sibi exhibitam anno millesimo quingentesimo octogesimo sexto a Francisco Gonzaga, Episcopo Mantuano, de Famuli Dei sanctitate et miraculis et populorum, Hispaniarum potissimum et Sardiniae, erga illum pietate, Apostolicis Litteris *Cum sicut exposuit* sub anulo Piscatoris, die tertia Septembris eodem anno datis, ratam habuit et confirmavit. Verumtamen ordinarii processus ab Antistitibus Calaritano, Gerundensi, Derthusensi et Barcinonensi prioribus saeculi decimi septimi annis adornati sunt circa famam sanctitatis vitae, virtutum et miraculorum Dei Servi Salvatoris ab Horta. Anno millesimo sexcentesimo sexto Philippus Tertius, Hispaniae Rex, a Decessore Nostro Paulo Quinto enixe expostulavit, ut ad Canonizationem Servi Dei procederetur; eique per Sacram Rituum Congregationem die quinta Februarii mensis eodem anno responsum fuit Canonizationem ob iustas causas differendam esse; sed adiectum est: *quod interim Beatus Salvator ab Horta cum hoc titulo et miraculis imprimatur, publiceque portetur ad maiorem fidelium consolationem.* Quo Decreto cultus, quem populus Famulo Dei quinquaginta iam annos tribuebat, ratus ac legitimus habitus est.

Introductionis autem Causae Canonizationis apud Sanctam Sedem commissionem Urbanus Octavus, Antecessor Noster, anno millesimo sexcentesimo vicesimo quarto signavit et in Beati honorem hymnum proprium, responsorium et orationem propriam pro nonnullis locis ap-

probavit. Anno insequenti Processus Apostolici coepti sunt adornari, quorum iuridica vis a S. Romanae Rotae Auditoribus, uti tunc mos erat, recognita est mense Augusto anni millesimi sexcentesimi trigesimi tertii, et Novembri mense eiusdem anni constare de Servi Dei virtutum heroicitate responderunt; mense autem Martio biennio post primum ex propositis miraculis ratum dixerunt. Quoniam vero, non multo post ab Urbano Papa Octavo novi iuris decreta de Servorum Dei Causis edita essent, sententia illa S. Rotae Auditorum promulgata non fuit.

Longum deinde iter Beati Salvatoris Causa, antequam ad optatum finem perveniret, percurrere oportuit. Cultus namque iam Beato praestitus et late propagatus atque a Sacra Rituum Congregatione, uti supra diximus, ratus legitimusque habitus ac permissus, a Clemente Undecimo Papa, iuridicis inquisitionibus praehabitis, tandem anno millesimo septingentesimo undecimo confirmatus est; Causae vero reassumptio in statu et terminis, quibus eadem tunc reperiebatur, tantummodo millesimo octingentesimo octuagesimo secundo, quartadecima die Decembris mensis, gl. m. Leone Papa Tertiodecimo auctore, habita est. Ad normas igitur a Decessoribus Nostris *super casu excepto*, quem vocant, datas, insequenti anno, die duodecima Februarii ab eodem Summo Pontifice dispensatione indulta a novo examine de Processuum validitate, a Sacra Rituum Congregatione districta super Beati virtutum heroicitate investigatio peracta est et a Nobis de eadem Decretum die tertia decima Iulii mensis anno millesimo nongentesimo vicesimo septimo editum est.

Ad Canonizationem Beati huius Thaumaturgi tandem aliquando obtinendam, concessa a Nobis quod in casu requirebatur super tertio miraculo dispensatione, de duobus miraculis pertractari oportebat, eiusdem Beati patrocinio invocato post indultam ab Apostolica Sede Beato ipsi venerationem. Cum autem de duobus prioribus mirificis sanationibus, Sacrae Rituum Congregationi exhibitis, non satis constare visum fuisset, novi in Calaritana Curia Archiepiscopali constructi sunt super binis quae sequuntur sanationibus processus, quorum iuridica vis ab eadem Sacra Congregatione decreta est die ultima mensis Iulii anno millesimo nongentesimo trigesimo quinto. Marius Piras, Benvenuti filius, Calaritanus, puer fere decennis, lethali tuberculari meningitide basilari, Septembri mense anni millesimi nongentesimi trigesimi primi, affectus est. Unanimis est medicorum consensus in diagnosi statuenda et infausta prognosi. Dum morbus adeo saeviebat, ut medici iudicio, hora octava pomeridiana diei vicesimi quarti eiusdem mensis, mors immineret, invocato a parentibus amicisque B. Salvatore, atque inuncto eius corpore oleo lampadis, quae ad Beati altare ardebat, puer somno corripitur,

summoque insequentis diei mane perfecte sanatus a medico declaratur. Quae sanatio a peritis a Sacra Rituum Congregatione deputatis miraculo tribuenda habita est.

Altera mira sanatio respicit puellam Auroram Secchi, Angeli filiam ex oppido *Mandas*, Calaritanae Archidioecesis. Vertente anno sancto millesimo nongentesimo trigesimo tertio, Aprili mense, mortali scarlattina cum meningeis et polyarthriticis implicationibus fuit illa correpta. Morbus invaluit, puellamque die tertia Maii ad extremum mortis limen adduxit. Hora post meridiem octava circiter eius parentes, accensa coram Beati imagine cerea candela, puellaque oleo lampadis Beati linita, ferventissimas effudere preces. Post paucas horas perfecte ab omnibus morbi symptomatibus Aurora libera facta est. Miraculum conclamat et medicus a curatione peritique a Sacra eadem Congregatione acciti.

De utraque hac sanatione: suetis Congregationibus, antepraeparatoria ac praeparatoria, quas vocant, tertia vero coram Nobis praehabitis, die tandem septima et vicesima Iunii mensis superiore anno, in Palatio Apostolico Castri Gandulphi, Nos Ipsi, sacro Eucharistico sacrificio antea litato, ediximus: *Constare de duobus miraculis a Deo per Beati Salvatoris ab Horta intercessionem patratis*, nempe: *de instantanea perfectaque sanatione tum Marii Piras a meningitide basilari tuberculari, cum Aurorae Secchi a maligna scarlattina cum gravissimis meningeis et polyarthriticis implicationibus.*

Quod unum denique supererat decernendum, *an* videlicet, *stante adprobatione duorum miraculorum post indultam Beato Salvatori ab Horta ab Apostolica Sede venerationem* Tuto *procedi posset ad ipsius Beati Canonizationem*, Nos, in Apostolicum quod supra diximus Palatium Castri Gandulphi accitis sexta et vicesima die Octobris mensis praeteriti anni venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus Alexandro Verde, Causae huius Ponente seu Relatore, ceterisque Cardinalibus Sacris Ritibus tuendis praepositis, una cum Officialibus, Praelatis et Consultoribus, praefatum dubium discutiendum iussimus; omnes autem adstantes unanimiter in affirmativam convenerunt sententiam. Nos vero Nostram proferre distulimus ad diem primam et vicesimam subsequentis mensis, ad Dominicam nempe ultimam post Pentecosten, B. V. Mariae Praesentationi sacram. Quod quidem, favente Domino, Romae in Vaticanis Aedibus peregimus sollemniterque decrevimus *tuto* procedi posse ad Beati Salvatoris ab Horta Canonizationem. Quibus omnibus rite peractis, ut in re tam gravi sapientissimus a Decessoribus Nostris constitutus servaretur ordo, primum quidem venerabiles Fratres Nostros S. R. E. Cardinales in Consistorium secretum, die septima

decima Martii huius anni, apud Nos convocavimus; in quo dilectus Filius Noster Camillus Cardinalis Laurenti sermonem habuit de vita, martyrio et de miraculis B. Andreae Bobola Martyris, Sacerdotis Professi e Societate Iesu, nec non de vita et miraculis B. Ioannis Leonardi, Confessoris, Sacerdotis, Fundatoris Ordinis Clericorum Regularium a Matre Dei atque B. Salvatoris ab Horta, Confessoris, Laici professi Ordinis Fratrum Minorum; ac recensuit acta, quae in Causis eorumdem Beatorum Beatificationis et Canonizationis Ss. Rituum Congregatio, praevio accurato examine, admittenda ac probanda duxerat. Qua relatione expleta, Nos Patrum Cardinalium singillatim suffragia exquisivimus; singulique iidem Cardinales suam Nobis aperuerunt sententiam. Consistorio secreto absoluto, rite celebratum est consistorium publicum in quo pro eorumdem Beatorum Canonizatione solemnis peroratio per dilectos Filios Consistorialis Aulae Advocatos habita est; pro Beato autem Salvatore dilectus Filius Augustinus Lenti perorationem diserte peregit. Nos vero quod expostulatum est grato animo complectentes, nihil antiquius fassi sumus habere, *quam ut evangelicae virtutis heroes ita in sua luce ponantur, ut quotquot sunt militantis Ecclesiae filii, eorum intuentes sanctitudinis fulgorem, in trepidis afflictisque huius vita solacium, in arduo christianae perfectionis certamine invitamentum, in omne genus necessitatibus auxilium habeant ac praeterea ex horum Caelitum egregie sanctissimeque gestis, omnium admirationi imitationique propositis, hoc vel loculentius enitere* diximus, *quod in praesenti rerum gravitate spem Nostram, Dei innixam pollicitationibus, acuit ac roborat;* illos idcirco praeclaros Caelites exoptare sanctitatis decorare infula; sed tamen nihil velle ex iis desiderari rebus rationibusque, quibus Apostolica Sedes, ex peculiari more institutoque suo, graves huiusmodi causas expedire solet. Quapropter non ante inviolabile auctoritatis Nostrae oraculum laturos, quam in consistorio semipublico, quod vocant, tum iterum S. R. E. Cardinalium, tum omnium quotquot in Urbe adfuturi sint Patriarchae, Archiepiscopi, Episcopi et Abbates *nullius* sententiam exquisierimus. Interea singulis eorum reddendos iussimus legitimos commentarios, in quibus Beatorum illorum Andreae Bobola, Ioannis Leonardi et Salvatoris ab Horta vitae curriculum, egregie gesta, ac patrata a Deo eorum deprecatione miracula, breviter descripta essent, et acta omnia in eorumdem Beatorum Canonizationis Causis notata. Omnes igitur Patres Cardinales et Antistites illos, ad Nos die trigesima prima proxime elapsi mensis Martii in Consistorio *semipublico* convocatos, allocuti sumus et singulorum sententiam exquisivimus, quid de supremis sanctitatis honoribus Beatis illis decernendis sentirent. Quum vero,

exceptis adstantium suffragiis, omnes cum Nostra convenire sententia grato animo novissemus, proxima die sollemni Paschatis, decima septima nempe mensis Aprilis, in Petriana Basilica triplicem una simul Canonizationem peragere decrevimus. Interea vero Deum Nobiscum rogare omnes adhortati sumus, ut id laboranti Ecclesiae, iis potissimum nationibus novo hoc afficiendis decore, faustum, felix fortunatumque sit. De quibus omnibus ut publicum conficerent instrumentum, dilectis filiis adstantibus Protonotariis Apostolicis mandavimus. Quum autem auspicatissima a Nobis praestituta dies trinae huic Canonizationi celebrandae advenerit, universi tum saecularis cum regularis cleri ordines, Romanae Curiae Praesules et Officiales necnon venerabiles Fratres Abbates, Episcopi, Archiepiscopi et Patriarchae, atque S. R. E. Patres Cardinales in Vaticanam Basilicam, innumeris resplendentem lycnis ac splendido ornatam apparatu, maximaque christifidelium stipatam frequentia, quos inter plurimi ex Hispania ac Polonia ac plura Puellarum Actionis Catholicae millia, solemni pompa una Nobiscum ingressi sunt; Nos autem ad Cathedram Nostram porreximus ibique sedimus. Porro dilectus Filius Noster Camillus Cardinalis Laurenti, Sacrae Congregationis Rituum Praefectus, trinae huic Canonizationi praepositus, per dilectum Filium Augustum Milani, Consistorialis Aulae Advocatum, *instanter* prius, *instantius* dein ac *instantissime* a Nobis expostulavit, ut Beati Caelites Andreas Bobola, Ioannes Leonardi et Salvator ab Horta in Sanctorum album per certum oraculum Nostrum describerentur. Nos vero, cum tanti ponderis causa ageretur, ad hoc pervenire noluimus, nisi prius supplices ab omnibus Deo preces admoverentur, patrocinio interposito Deiparae Virginis totiusque Curiae caelestis, ut a Paraclyto Spiritu supernae lucis copia Nostrae menti affulgeret. Quod quidem ab adstantibus omnibus ferventissime actum est. Tum demum, omnibus quidem stantibus, Nos vero in Cathedra sedentes, de plenitudine Apostolicae potestatis, sollemniter sic pronunciavimus: *Ad honorem Sanctae et Individuae Trinitatis, ad exaltationem Fidei Catholicae et Christianae Religionis augmentum, auctoritate Domini Nostri Iesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri et Pauli ac Nostra, matura deliberatione praehabita, et divina ope saepius implorata, ac de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum et Episcoporum in Urbe existentium consilio, Beatos Andream Bobola Martyrem, Ioannem Leonardi et Salvatorem ab Horta, Sanctos esse decernimus et definimus, ac Sanctorum catalogo adscribimus, statuentes ab Ecclesia Universali illorum memoriam quolibet anno die eorum natali, nempe Andreae Bobola die decima sexta Maii, inter Sanctos Martyres,*

Ioannis Leonardi die nona Octobris, et Salvatoris ab Horta die decima octava Martii, inter Sanctos Confessores non Pontifices pia devotione recoli debere. In Nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. Amen.

Qua Canonizationis formula a Nobis edita, precibus annuentes dilecti Filii Nostri quem supra memoravimus Camilli Laurenti, per praedictum Augustum Milani Nobis porrectis, Decretales hasce Litteras confici expedirique iussimus et de hac ipsa trina canonizatione publicum instrumentum Protonotariis Apostolicis exarandum mandavimus. Gratias deinde omnipotenti Deo ob tantum beneficium devote peragentes, hymnum *Te Deum*, quem Nos praecinuimus, omnes gaudio exsilientes decantaverunt. Primum deinde novensilium Sanctorum patrocinio invocato, Nos homilia populum allocuti sumus in qua « *Haec est dies*, inquimus, *quam fecit Dominus; exultemus et laetemur in ea. Hodie Christus Dominus, devicta morte, aeternitatis Nobis aditum reseravit; hodie militans Ecclesia triumphantis Ecclesiae gaudia effusiore laetitia participat, quod tres e suis civibus, divini Redemptoris vestigia secuti, sanctitudinis sempiternaeque beatitatis compotes inerranti iudicio consecrantur* ». Breve deinde de singulis Sanctis illis praeconium teximus, eorum virtutum laudes recolentes, ut ad ipsorum egregie gesta pro viribus imitanda incendamur : ac tandem verba quae sequuntur in fine adiecimus, quae in Nostris hisce Litteris iterare collubet Nobis : « *Tribus in his Caelitibus peculiaris videtur Nobis providentissimus Deus benevolentiae dedisse pignus; quandoquidem iidem, populis in praesens tanto rerum discrimine turbatis, novam Ecclesiae portendunt meliorum temporum spem. Quorum Caelitum alterum, Poloniae decus, christiani Orientis et Occidentis unitatem suis precibus imploraturum confidimus, in cuius finibus ipse martyrii palmam promeruit; alterum catholicae Hispaniae pace tandem concordiaque redintegrata, vigentiora christianae vitae opera conciliaturum; alterum denique sacris Missionalium expeditionibus uberiora usque incrementa deprecaturum, quas ipsemet indefaticabili studio suasit atque provexit. Benignissime iidem patriam quisque suam respiciant; suaque tutela efficiant ut, errorum colluvione prohibita, quae ima Civitatis fundamenta subruens atque corrumpens, populos in barbariem veterem detrudere conatur, Nostra quoque aetate eaedem Nationes validissima exstent catholicae religionis civilisque cultus propugnacula. Itemque Ecclesiam universam benevolenti vultu respiciant, atque una simul comprecando a Deo impetrent, ut eius ductu e praesentibus tempestatibus victrix emergens, novos agat triumphos, omnesque gentes ad unum Iesu Christi ovile feliciter reducat. Amen* ».

Qua homilia a Nobis habita, apostolicam benedictionem et plenariam

admissorum indulgentiam adstantibus peramanter impertivimus atque post pontificale Sacrum, quod venerabilis Frater Noster Ianuarius S. R. E. Cardinalis Granito Pignatelli di Belmonte, Episcopus Ostiensis et Albanensis, Sacrique Collegii Decanus, rite persolvit, e superiori podio S. Petri plateam prospiciente sollemnem immenso adstanti populo, nec non *Urbi et Orbi*, benedictionem ac plenariam indulgentiam iterum impertivimus.

Praeclara itaque novensilis Sancti Salvatoris ab Horta Apostolicis his Decretalibus Litteris consecrata memoria, omnibus quae inspicienda erant bene perpensis, certa scientia, omnia et singula, quae supra memoravimus, de apostolicae potestatis plenitudine iterum confirmamus, roboramus, statuimus, decernimus universaeque Ecclesiae Catholicae denunciamus. Mandamus insuper ut earumdem Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii Apostolici subscriptis et sigillo munitis, eadem prorsus habeatur fides, quae hisce praesentibus haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Si quis vero Decretales has Litteras Nostras definitionis, decreti, adscriptionis, mandati, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel eis ausu temerario, quod Deus avertat, contraire aut attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo octavo, die decima septima mensis Aprilis, Dominica Resurrectionis D. N. I. C., Pontificatus Nostri anno decimo septimo.

Ego PIUS, Catholicae Ecclesiae Episcopus.

✠ Ego IANUARIUS Episcopus Ostiensis et Albanensis Cardinalis GRANITO PIGNATELLI DI BELMONTE, Decanus Sacri Collegii.

✠ Ego DONATUS Episcopus Sabinensis et Mandelensis Cardinalis SBARRETTI.

✠ Ego Fr. THOMAS PIUS, Ord. Praed., Episcopus Portuensis et S. Rufinae Cardinalis BOGGIANI, Cancellarius S. R. E.

✠ Ego HENRICUS Episcopus Veliternus Cardinalis GASPARRI.

✠ Ego FRANCISCUS Episcopus Tusculanus Cardinalis MARCHETTI SELVAGGIANI.

✠ Ego ANGELUS MARIA Episcopus Praenestinus Cardinalis DOLCI.

Ego ALEXANDER tituli S. Mariae in Cosmedin Presbyter Cardinalis VERDE.

Ego LAURENTIUS tituli S. Pancratii Presbyter Cardinalis LAURI, Paenitentiarius Maior.

Ego EUGENIUS tituli SS. Ioannis et Pauli Presbyter Cardinalis PACELLI.

Ego Fr. RAPHAËL CAROLUS tituli S. Praxedis Presbyter Cardinalis ROSSI.

Ego PETRUS tituli S. Crucis in Hierusalem Presbyter Cardinalis FUMASONI BIONDI.

Ego FRIDERICUS tituli S. Mariae de Victoria Presbyter Cardinalis TEDESCHINI, Datarius.

Ego CAROLUS tituli S. Bartholomaei ad Insulam Presbyter Cardinalis SALOTTI.

Ego HENRICUS tituli S. Mariae Novae Presbyter Cardinalis SIBILLA.

Ego FRANCISCUS tituli S. Caeciliae Presbyter Cardinalis MARMAGGI.

Ego ALOISIUS tituli S. Pudentianae Presbyter Cardinalis MAGLIONE.

Ego CAROLUS tituli S. Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis CREMONESI.

Ego PETRUS, S. I., tituli S. Angeli in Foro Piscario Presbyter Cardinalis BOETTO.

Ego EUGENIUS tituli Ss Viti, Modesti et Crescentiae Presbyter Cardinalis TISSERANT.

Ego HERMENEGILDUS tituli S. Laurentii in Panisperna Presbyter Cardinalis PELLEGRINETTI.

Ego IOSEPH tituli S. Mariae in Via Lata Presbyter Cardinalis PIZZARDO.

Ego PETRUS MARIA tituli SS. Trinitatis in Monte Pincio Presbyter Cardinalis GERLIER.

Ego CAMILLUS Protodiaconus S. Mariae in Domnica Cardinalis CACCIA DOMINIONI.

Ego NICOLAUS S. Nicolai in Carcere Tulliano Diaconus Cardinalis CANALI.

Ego DOMINICUS S. Apollinaris Diaconus Cardinalis JORIO.

Ego VINCENTIUS Ss. Cosmae et Damiani Diaconus Cardinalis LA PUMA.

Ego FRIDERICUS S. Mariae in Aquiro Diaconus CARDINALIS CATTANI.

Ego MAXIMUS S. Mariae in Porticu Diaconus Cardinalis MASSIMI.

Ego DOMINICUS S. Caesarei in Palatio Diaconus Cardinalis MARIANI.

Ego IOANNES S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis MERCATI.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

CAROLUS Card. SALOTTI
S. R. C. Praefectus

† Dominicus Spolverini, Arch. tit. Larissen., *Proton. Ap.*
Vincentius Bianchi Cagliesi, *Proton. Apost.*

Can. Alfridus Liberati, *Canc. Apost. Adiutor a studiis.*

EXPEDITA
die vigesima mensis Decembris, anno decimo septimo
Alfridus Marini, *Plumbator.*

Alfridus Marini, *Script. Apostolicus.*

Reg. in Canc. Ap., vol. LIX, n. 47 – Al. Trussardi, *a tabulario.*

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

DE KARAFUTO

MISSIO « SUI IURIS » DE KARAFUTO IN JAPONIA AD PRAEFECTURAE APOSTOLICAE GRADUM ET DIGNITATEM EVEHITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

In dissitas terrarum orbis regiones, quibus evangelica luce collustrandis plurimi Christi operarii enixe adlaborant, peculiarem sollicitudinem Nostram convertentes, quae ad regnum Dei illic latius prolatandum opportuna videntur, absque mora comparare satagimus. Cum itaque in missione *sui iuris* de Karafuto in Iaponia, Apostolicis Litteris *Cum Nos instanter,* anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo se-

cundo, die decima octava mensis Iulii datis, erecta et Ordinis Fratrum Minorum curis concredita, per auctum Evangelii praeconum numerum missionalia opera impensius augeri coeperint, Nos, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, re mature perpensa, Missionem illam ad potiorem dignitatis gradum evehere statuimus. Suppleto igitur, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, quam supra diximus Missionem *sui iuris* de Karafuto, eodem servato nomine, in Praefecturam Apostolicam suprema Nostra auctoritate evehimus, erigimus et constituimus, eamque eiusdem Fratrum Minorum Ordinis curis etiam in posterum, ad Nostrum tamen et Apostolicae Sedis beneplacitum, concreditam volumus. Novae propterea huic Praefecturae de Karafuto eiusque pro tempore Praefectis Apostolicis omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceterae per orbem Praefecturae Apostolicae earumque Antistites iure communi fruuntur et gaudent, eosque pariter iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuscumque minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae praesentibus Litteris adhiberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam evectionis, erectionis, constitutionis, concessionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere, vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum ex Arce Gandulphi, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo octavo, die vigesima prima mensis Maii, Pontificatus Nostri anno decimo septimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Alfonsus Carinci, *Proton. Apost.*
Alfridus Vitali, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LIX, n. 64 – Al. Trussardi.

II

BORNEAE HOLLANDICAE

A VICARIATU APOSTOLICO BORNEAE HOLLANDICAE PARS SEIUNGITUR, QUAE IN PRAEFECTURAM APOSTOLICAM NOMINE DE BANDJERMASIN NUNCUPANDAM ERIGITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ad evangelizationis opus facilius utiliusque reddendum recta sane iuvat Missionum circumscriptio, earum latissimi plerumque territorii divisio, et novarum Missionum constitutio. Quum itaque venerabilis Frater Tarcisius Henricus Ioseph van Valenberg, Ordinis Minorum Capulatorum, Episcopus titularis Combensis et Vicarius Apostolicus Borneae Hollandicae, iterum atque iterum enixis precibus a Nobis expostulaverit, ut provincia meridionalis-orientalis Borneae, eo quod a sua sede non parum sit dissita et accessu perdifficilis, a sui Vicariatus Apostolici territorio distraheretur et in novam erigeretur Missionem, Nos, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, omnibus mature perpensis, oblatis Nobis precibus lubentissime annuere decrevimus, certam foventes spem ad catholicam veritatem magis aptiusque prolatandam et ad maius spirituale christifidelium bonum id esse obventurum. Suppleto igitur, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de apostolicae potestatis plenitudine, tenore praesentium, ab Apostolici quem supra diximus Vicariatus Borneae Hollandicae territorio provinciam meridionalem-orientalem Borneae (vulgo *Residentie der Zuider en Oosterafdeeling*) seiungimus et territorium ita distractum in Praefecturam Apostolicam erigimus et constituimus eamque *de Bandjermasin* nuncupari volumus ac decernimus. Considerantes autem in regione illa iam ab anno millesimo nongentesimo vicesimo sexto ad Christi regnum prolatandum impense adlaborare Congregationis a S. Familia Missionarios, novam istam Praefecturam huius Congregationis curis, ad Nostrum tamen et Sanctae Sedis beneplacitum, concredimus. Decernimus insuper ut Vicariatus Apostolicus Borneae Hollandicae, territorio, uti supra diximus, imminutus, posthac *de Pontianak* denominetur. Novae autem Praefecturae de Bandjermasin eiusque pro tempore Praefectis Apostolicis omnia tribui-

mus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceterae per orbem Praefecturae earumque Antistites iure communi fruuntur et gaudent, eosque pariter iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuscumque minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce Litteris haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, constitutionis, commissionis, decreti, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero hoc ausu temerario attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum ex Arce Gandulphi, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo octavo, die vicesima prima mensis Maii, Pontificatus Nostri anno septimo decimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Alfonsus Carinci, *Proton. Apost.*
Ludovicus Kaas, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LIX, n. 54. – Al. Trussardi.

III

DE VIENTIANE ET LUANG-PRABANG

VICARIATUS APOSTOLICUS DE LAOS DISMEMBRATUR ET NOVA ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA DE VIENTIANE ET LUANG-PRABANG.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ad regnum Dei per orbem latius faciliusque dilatandum quam maxime prodest recta ecclesiasticarum circumscriptionum constitutio. Quum itaque Vicariatus Apostolicus de Laos in Indosinis, apostolicis Societatis Parisiensis Missionum ad Exteras Gentes curis concreditus, im-

menso prope territorio redundet, venerabilis Frater Angelus M. I. Gouin, Episcopus titularis Orcistenus et illius Vicariatus hodiernus Antistes, ab Apostolica Sede enixe efflagitavit, ut ex eiusdem Vicariatus territorio pars aliqua seiungeretur, aliorum Evangelii Praeconum regimini tradenda. Propterea, attentis assentientibus votis tum praefati venerabilis Fratris Vicarii Apostolici de Laos, tum dilecti filii Moderatoris Generalis Societatis quam supra memoravimus Parisiensis Missionum ad Exteras Gentes, tum venerabilis Fratris Antonini Drapier, Archiepiscopi titularis Neocaesariensis in Ponto et in Indosinis Delegati Apostolici, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, re mature perpensa, oblatis Nobis precibus annuere decrevimus. Suppleto igitur, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, a Vicariatu Apostolico de Laos civilia territoria, seiungimus, quae Provinciam de *Vientiane,* Provinciam de *Xieng-Khuang* seu de *Tran-Ninh,* Regnum de *Luang-Prabang,* Provinciam de *Huei-Sai* seu de *Haut-Mékong* et Quintum Territorium Militare seu de *Phong-Sali* complectuntur; quae quidem territoria una cum exigua Provinciae de *Tran-Ninh* parte ad Vicariatum Apostolicum de *Vinh* hucusque pertinente, in novam Praefecturam Apostolicam erigimus et constituimus, quam *de Vientiane et Luang-Prabang* vocandam esse decernimus, ex Vientiane urbe principe Protectoratus Gallici de Laos et ex Luang-Prabang, regni eiusdem nominis urbe principe. Novam vero hanc Praefecturam apostolicis Congregationis Oblatorum B. Mariae Virginis Immaculatae curis, quae in regione illa tam impense iam adlaborat, ad Nostrum tamen et Sanctae Sedis beneplacitum, tenore praesentium committimus. Novae propterea huic Praefecturae de *Vientiane et Luang-Prabang* eiusque pro tempore Praefectis Apostolicis omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceterae per orbem Praefecturae Apostolicae earumque Antistites iure communi fruuntur et gaudent, eosque pariter iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuscumque minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce Litteris haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, concessionis, constitutionis, commissionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire

liceat. Si quis vero hoc ausu temerario attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum ex Arce Gandulphi, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo octavo, die quarta decima mensis Iunii, Pontificatus Nostri anno decimo septimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Alfonsus Carinci, *Proton. Apost.*
Ludovicus Kaas, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LIX, n. 66 - Al. Trussardi.

LITTERAE APOSTOLICAE

VENERABILIS DEI FAMULA MARIA IOSEPHA ROSSELLO E TERTIO ORDINE S. FRANCISCI, FUNDATRIX INSTITUTI FILIARUM NOSTRAE DOMINAE A MISERICORDIA, BEATA RENUNTIATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — *Misericordia Domini plena est terra* sed *multae* quidem *misericordiae omnibus invocantibus* Eum, quoniam Ipse est *gloria virtutis* illorum qui *in lumine vultus* Eius *ambulant* atque *in viis Eius*. Huic Divinae Misericordiae innixa, procul dubio Maria Iosepha Rossello fortissime cuncta quaeque superavit adversa, et, licet se nihil esse existimaret, omnia se posse in Deo, qui misericordia sua eam confortabat, factis ostendit; voluitque propterea ut etiam religiosarum Institutum, quod ad puellarum praesertim derelictarum institutionem procurandam atque ad infirmorum curam habendam fundavit, nomen suum assumeret a Nostra Domina de Misericordia, cum Beatissima Virgo Dei Mater non modo fons gratiarum perennis sit sed et Ipsa magistra misericordiae ac dispensatrix; ita ut Filiae sui Instituti continenter Deiparae auxilium gratiasque poscerent, tantaeque Divinae Matris fideles asseclae sibi imposita misericordiae opera facilius explerent. Albissolae in dioecesis Savonensis maritimo oppido Dei Famula die vicesima septima mensis maii anno millesimo octingentesimo decimo primo a christianis parentibus, qui parvam domi fictilium vasorum officinam exercebant, nata est; ipsique lustralibus

aquis eadem die ablutae nomen Benedictae impositum est. Ab ore piorum parentum religionis rudimenta didicit, atque a teneris annis pietatis iam laude moribusque in exemplum adducendis enituit. Vix septennis pauperibus subvenire, aetate aequales puellas congregare ut Sacratissimum Rosarium recitarent, easque ad bonum allicere atque a malo removere, ad templum secum trahere et ad sacramenta recipienda hortari in deliciis habuit. Mox vero, iuvenilem aetatem adepta Deo inservire in aliquam iam constitutam religiosam familiam adscita cupiebat, sed tum propter dotis defectum tum ob malefirmam valetudinem consilium suum tunc temporis demittere coacta est: interea Tertii Ordinis Sancti Francisci regulam professa, eam in exemplum servavit, religiosamque vocationem suam precibus piisque exercitiis fovere atque etiam augere institit; sive intra domesticos parietes sive in domo quorumdam coniugum savonensium, qui eam tanquam filiam sibi acceptissimam retinere exoptabant, rebus mundanis plene renuntians, mortificationibus ieiuniisque corpus suum in servitutem redigens, indefessa laboribus familiaribus atque oratione, ingiter quae sunt Dei cogitans, ut sancta esset corpore et spiritu, christianae perfectionis semitas valide aggressa est. Anno demum millesimo octingentesimo tricesimo septimo mensis augusti die decima Instituti sui prima fundamenta iecit. Episcopo enim qui Savonensium Ecclesiam tum temporis regebat, ad spirituales puellarum necessitates providendas ultro probante immo favente, in quandam domunculam benefactorum ope conductam, Dei Famula tribus sociis sibi additis sese recepit; ibique suum opus animose sumpsit sub tutissimo Beatae Mariae a Misericordia, cuius veneranda Imago Savonae a Pio Pp. VII rec. mem. Decessore Nostro haud multis ante annis aureo diademate fuerat redimita, Eiusque purissimi sponsi Sancti Iosephi patrocinio; adeo ut suum etiam primum Benedictae nomen ex tunc ob fidelem suam erga Deiparam Eiusque Sponsum devotionem in alterum Mariae Iosephae ipsa commutaverit. *Sicut granum sinapis, quod cum seminatum fuerit in terra minus est omnibus seminibus quae sunt in terra et cum seminatum fuerit ascendit et fit maius omnibus oleribus et facit ramos magnos ita ut possint sub umbra eius aves coeli habitare* (Marc., IV, 31-32) sic etiam parva religiosa familia a Dei Famula constituta mirabili modo succrevit; nam intra quadraginta annorum spatium fere septuaginta sui Instituti domos, sive in Italia sive in Australi America condere ipsa potuit, omnique necessaria re instruere. At ut suum opus Fundatrix perficeret, quot ei et quam graves obiectae sunt difficultates. Sed, Dei gratia, haud impares Venerabilis Dei Famulae virtutes erant, itemque filiarum suarum observantia atque amor erga

matrem carissimam, quae eas omnes et singulas sive voce sive scripto continenter ad perfectionem adducere conata est. Acceptis autem multa cum veneratione a Praesule Savonensi Regula atque habitus religiosi forma, Venerabilis Maria Iosepha, quamvis ultimis annis vitae suae gravi morbo affligeretur, alacri studio usque ad mortem suum Filiarum Nostrae Dominae a Misericordia moderata est Institutum, quod praestitutos fines haud dubie hac de causa assecutum est. Iam enim in primordiis Instituti, lethifero morbo in Liguria grassante, a nullo ministerii genere ut infirmos diu noctuque sublevarent Filiae Nostrae Dominae a Misericordia, pia matre Maria Iosepha auctore atque impulsore, refugerunt; dein plura nosocomia, quae eisdem administranda fuere concredita, maxima cum animorum utilitate ac temporali etiam infirmorum bono gesserunt. Ut autem grex Christi in Fidei veritatibus edoceretur multa mulierum ac puellarum hospitia, conlegia scholasque Venerabilis Dei Famula instituit, suisque Filiabus instantissime tradidit atque inculcavit ut horum operum bonum provehendum iugiter respicerent; et sic mandatum Matris fideliter Filiae sunt persequutae, ut Institutum a Misericordia eiusque Sorores ad hunc usque diem amplissimos ediderint atque attulerint fructus tam religiosae quam civili societati. Sed praecipue e prudenti ac provido studio Venerabilis Mariae Iosephae saluberrimi huiusmodi fructus prodire videntur. In regendo sane Instituto semper vigilantem matrem sororibus se praebuit; et maxime sollicita fuit de solida alumnarum vocatione Deo serviendi, qua probata eas etsi pauperes et dote carentes libenter excipiebat, et receptas in sancta religione servabat sub Regularum observantia, ipsa praeeunte, prudentia, caritate et exemplo, ita ut ab Regulis, licet infirma, solvi non pateretur. Magistra vero Filiabus suis in omnibus virtutibus exercendis se ostendit. Equidem in eadem virginalis puritas, humilitas profunda, consummata prudentia, actuosa animas Deo lucrandi cura, in rebus adversis fortitudo, evangelicus paupertatis amor, magna Divinae Providentiae ac misericordiae fiducia enituit. Verum has omnes aluit virtutes evexitque fervidissima eius in Deum caritas et dilectio in proximum, pro cuius animae corporisque salute se totam impendit seseque profudit. Ad rem profecto memorari etiam oportet eius studium in ecclesiasticis vocationibus fovendis, eiusdemque auxilium Operi redemptionis puellarum nigritarum ultro libenterque praestitum. Cum autem erga Iesum Christum sub velis Eucharisticis delitescentem immenso ardore flagraret et in Dominicam Passionem continuo animum intenderet non secus Virginem Beatissimam eiusque castissimum Sponsum peculiari affectu iugiter dilexit: Custodem Angelum suum, Sanctum Ioannem Baptistam san-

ctumque Vincentium a Paulo qua efficaces suos suique Operis apud Deum Patronos elegit ac venerata est. Apostolicis demum fracta laboribus ac diutino consumpta morbo sexagesimum nonum suae aetatis annum agens in principe Filiarum Nostrae Dominae a Misericordia domo, Savonae, sollertissima ac relligiosissima vita Dei Famula functa est mense Decembri in pervigilio Sollemnitatis Conceptionis Immaculatae Beatae Mariae Virginis, anno millesimo octingentesimo octogesimo; Eiusdemque corpus tunc, frequentissimis ex omni genere civibus comitantibus, in publico coemeterio est humatum; a quo tamen, ubi primum opportuna tempora visa sunt, in domum principem Savonensem Instituti translatum est; ibique in marmoreo sarcophago, qui erat sub aedicula idonea in viridario cypressibus circumdata, antea mansit; penes postea altare maius adiecti domui memoratae templi in loco quem dilectissimae Matri alumnae eius paraverant, post rite expletam anno millesimo nongentesimo decimo septimo recognitionem, est pie repositum. Ob virtutum vero famam, qua vitam adhuc mortalem agens Famula Dei inclaruerat, nec non ob insolita quoque prodigia, quibus post eius obitum Deus Servae suae sanctitatem confirmare tradebatur, de Beatorum coelitum honoribus ipsi Famulae Dei decernendis, processibus Ordinariis initis ac de more confectis, penes Sacrorum Rituum Congregationem Causa agitari coepta est, ita ut per Decretum die XXIII m. Iulii, anno millesimo nongentesimo vicesimo quarto editum Nos ipsi Introductionis Causae Commissionem manu propria signaverimus; eademque, introducta cum fuerit, minoribus interea superatis iudiciis, adeo deinceps progressa est, ut mox etiam super Venerabilis Famulae Dei Mariae Iosephae Rossello virtutibus disceptari coeptum sit, quas tanquam heroica qualitate praeditas atque exornatas Nos anno millesimo nongentesimo tricesimo sexto, quartodecimo kalendas Apriles, adprobavimus et declaravimus. Agitata dein quaestione de duobus miraculis, quae a Deo patrata ferebantur per eiusdem Venerabilis intercessionem, post duas Congregationes, antepraeparatoriam nempe et praeparatoriam, nec non aliam generalem Congregationem, quae coram Nobis die quinta mensis Aprilis huius anni habita est, rebus omnibus acerrimo iudicio investigatis, Nosmetipsi die decima praefati mensis, nempe Dominica Palmarum, miracula proposita constare ediximus, ulteriusque proinde in casu procedi posse. Cum igitur esset de heroicis virtutibus deque miraculis prolatum iudicium, illud discutiendum superat, num Venerabilis ipsa Dei Famula inter Beatos coelites recensenda tuto foret. Hoc dubium propositum est a Dilecto Filio Nostro Raphaële Carolo Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Rossi, hodierno

Causae Relatore, in generalibus comitiis coram Nobis habitis in Apostolico Palatio apud Castrum Gandulphi die decima mensis Maii anni huius, omnesque qui aderant, tam Cardinales quam Sacrorum Rituum Consultores, unanimi consensu affirmative responderunt. Nos vero in re tanti momenti Nostram aperire mentem distulimus donec enixis precibus a Patre luminum subsidium posceremus. Quod cum impense fecissemus, tandem die vicesima sexta mensis Maii memorati, Domini Nostri Iesu Christi in coelos Ascensioni sacra, Eucharistico Sacro rite litato adstantibus Dilectis Filiis Nostris Camillo Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Laurenti, recolendae memoriae, qui tunc Sacrae Rituum Congregationi praepositus erat, et Raphaële Carolo Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Rossi, Causae Relatore, nec non dilectis filiis Alphonso Carinci, Congregationis Rituum a Secretis, et Salvatore Natucci, generali Sanctae Fidei promotore, ediximus *tuto* procedi posse ad Venerabilis Dei Famulae Mariae Iosephae Rossello beatificationem. Quae cum ita sint, Instituti praesertim Filiarum Nostrae Dominae a Misericordia vota implentes, Apostolica Nostra auctoritate, praesentium Litterarum tenore facultatem facimus ut eadem Venerabilis Dei Serva Maria Iosepha Rossello e Tertio Ordine Sancti Francisci, Fundatrix Instituti praelaudati Filiarum Nostrae Dominae a Misericordia, BEATAE nomine in posterum nuncupetur, eiusque corpus ac lipsana seu reliquiae, non tamen sollemnibus in supplicationibus deferenda, publicae christifidelium venerationi proponantur; itemque ut eiusdem Servae Dei imagines radiis decorentur permittimus. Eadem praeterea auctoritate Nostra largimur ut de ea quotannis Missa celebretur et Officium recitetur de Communi Virginum cum lectionibus et orationibus propriis per Nos adprobatis, servatis rubricis, sed tamen in dioecesi tantum Savonensi in qua Dei Famula non modo nata est sed et ipsa migravit ad Dominum nec non in templis ac sacellis, ubique terrarum sitis, quibus tum Institutum Filiarum Nostrae Dominae a Misericordia tum Fratrum Minorum Ordo utuntur ab omnibus fidelibus, qui horas canonicas recitare teneantur, et, quod ad Missas attinet, ab omnibus presbyteris tam saecularibus quam religiosis ad templa sive sacella, in quibus festum agatur, convenientibus. Denique concedimus ut sollemnia Beatificationis Venerabilis Dei Famulae Mariae Iosephae Rossello, Fundatricis Instituti Filiarum Nostrae Dominae a Misericordia praelaudati, supradicta in dioecesi Savonensi celebrantur, nec non in templis sive sacellis ipsis memoratis, diebus legitima auctoritate designandis, intra annum ab eisdem sollemnibus in Sacrosancta Patriarchali Basilica Vaticana peractis. Non obstantibus Constitutionibus et Ordinationibus Apo-

stolicis, nec non decretis de non cultu editis, ceterisque contrariis quibuslibet. Volumus autem ut harum Litterarum exemplis etiam impressis, dummodo manu Secretarii enunciatae Sacrorum Rituum Congregationis subscripta sint, atque eiusdem Congregationis sigillo munita, eadem prorsus fides adhibeatur in disceptationibus quoque iudicialibus, quae Nostrae voluntatis significationi, hisce ostensis Litteris, haberetur.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die VI m. Novembris, an. MCMXXXVIII, Pontificatus Nostri decimo septimo.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

MOTU PROPRIO

DE ORDINANDIS TRIBUNALIBUS ECCLESIASTICIS ITALIAE PRO CAUSIS NULLITATIS MATRIMONII DECIDENDIS.

PIUS PP. XI

Qua cura quave diligentia Sancta Mater Ecclesia decurrentibus saeculis iura et firmitatem Sacramenti Magni tutaverit, universa testatur historia, ut recenter in Litteris Encyclicis « Casti connubii » breviter adumbravimus.

Et merito quidem, cum matrimonium christianum non modo ad coniugum spirituale itemque temporale bonum tendat, sed praecipue ad prolis generationem sit divinitus ordinatum, ut genus humanum, iuxta Dei praeceptum, « crescat repleatque terram », sitque proinde matrimonium simul et Ecclesiae et Reipublicae verum et unicum seminarium.

Cum vero matrimonium ipsum in contractu ad Sacramenti dignitatem evecto consistat, nonnumquam evenire potest, contractum ipsum, et consequenter Sacramentum, nullitate laborare, eo quod coniuges contrahendi incapaces exstiterint, vel aliquo canonico impedimento dirimente praepediti fuerint, aut quia coactum attulerint consensum, vel eundem consensum non valida expresserint forma, et ita porro.

Hisce in casibus iudicium ferre de validitate aut nullitate matrimonii ad Ecclesiam exclusive pertinet, quae ad rem adhibet tribunalia ecclesiastica ad tramitem canonum constituta, quaeque iuxta normas ad hoc latas procedere in tam gravi negotio tenentur, prouti vel recentissime salubriter et conspicue provisum est per Instructionem S. C. de Disciplina Sacramentorum die XV mensis Augusti, a. MDCCCCXXXVI datam, quam hisce Apostolicis Litteris Motu Proprio datis confirmatam volumus,

pro omnibus tribunalibus valituram, salvis, pro Tribunalibus Apostolicis, eorundem peculiaribus normis.

Quam autem arduum sit munus definiendi utrum in casu concreto Sacramentum matrimonii validum exstiterit necne, quisquis facile percipiet, si prae oculis ponat naturam controversiae a tribunali dirimendae. Ita pariter superfluum videtur pericula et damna declarare quae, ex fortuito errore vel in iure vel in facto a iudice admisso, et partibus et matrimoniali instituto et bonis sive familiarum sive civilis societatis ipsius obvenire possint.

Quod si sapientissimus ille Rex Salomon ad Dominum humiliter clamare cogebatur: « Quis poterit iudicare populum istum, populum tuum hunc multum? » (III, Reg. I, 9) cum tamen de iudiciis temporalibus non autem de spiritualibus ageretur, quamnam excellentiam sive virtutum moralium, sive scientiae, sive prudentiae, sive ingenii necessariam putabimus pro iudicibus ecclesiasticis, ut suo muneri ipsi pares inveniantur?

Merito, proinde, praelaudata Instructio ait: « Attenta harum causarum gravitate necnon difficultate, tum quoad leges procedurales servandas, tum quoad intrinsecum causae meritum, Episcoporum est, *graviter onerata eorum conscientia,* caute et diligenter seligere sacerdotes, quorum prudentia et probitas sit omni exceptione maior, quique *laurea* vel saltem licentia in iure canonico sint praediti, sin minus scientia et experientia iuridica *vere* polleant » (art. 21).

Facili prorsus negotio, igitur, quisquis percipit cur in Italia, ubi, ob magnum dioecesium numerum, permultae parvo territorio exiguoque clero constant, gravi immo quandoque insuperabili difficultate afficiantur Ordinarii in officialibus et iudicibus vere peritis suo tribunali praeponendis. Quae proinde difficultas si prae oculis ponatur, manifesta apparet necessitas assignandi pro tractatione causarum matrimonialium quaedam tribunalia, numero pauciora, quae, omnibus numeris absoluta, rite et laudabiliter proprio munere fungi queant.

Postquam, ergo, Sacra Congregatio de Disciplina Sacramentorum, plurium annorum labore, accurate notitias circa tribunalia causasque matrimoniales ab Ordinariis Italiae conquisierit eorumque vota receperit, et postquam super praesenti negotio peritorum vota postulaverit, rem totam in suis Plenariis Comitiis diei XXII mensis Iulii currentis anni, intervenientibus quoque Eminentissimis Patribus S. C. Consistorialis, Nobis decernendam proposuit.

Quapropter, Eminentissimorum Patrum votis mature perpensis, Motu Proprio, certa scientia ac de Apostolicae plenitudine potestatis, haec omnia, quae sequuntur, statuenda decrevimus ac decernimus:

I. Singula quaeque Regio Conciliaris seu Ecclesiastica Italiae constituet circumscriptionem unicam unumque habebit regionale tribunal quoad tractationem et decisionem causarum de nullitate matrimoniorum. Ideoque in prima instantia tractabuntur causae Regionis Conciliaris 1) Pedemontanae apud tribunal *Taurinense;* 2) Longobardicae, apud *Mediolanense;* 3) Liguriae, apud *Ianuense;* 4) Aemiliae, apud *Mutinense;* 5) Venetae, apud *Venetiarum;* 6) Romandiolae, apud *Bononiense;* 7) Aetruriae, apud *Florentinum;* 8) Umbriae, apud *Perusinum;* 9) Picenae, apud *Firmanum;* 10) Latii, apud Tribunal *Vicariatus Urbis;* 11) Aprutinae, apud *Teatinum;* 12) Beneventanae, apud *Beneventanum;* 13) Lucanae et Salernitanae, apud *Salernitanum;* 14) Campanae, apud *Neapolitanum;* 15) Apuliae, apud *Barense;* 16) Calabriae, apud *Rheginense;* 17) Siculae, apud *Panormitanum;* 18) Sardiniae, apud *Calaritanum.*

II. Pro tractatione praedictarum causarum in gradu appellationis, incolumi semper facultate directe provocandi ad Sacram Romanam Rotam iuxta can. 1599, § 1, n. 1 Codicis I. C., ad quam Vicariatus Urbis semper appellabit, ita procedetur:

Ad tribunal Taurinense deferentur causae in prima instantia tractatae apud tribunal *Ianuense;* ad tribunal Ianuense, quae apud tribunal *Mediolanense;* ad tribunal Mediolanense, quae apud tribunalia *Taurinense* et *Venetiarum;* ad tribunal Venetiarum, quae apud tribunal *Bononiense;* ad tribunal Bononiense, quae apud tribunalia *Florentinum* et *Mutinense;* ad tribunal Florentinum, quae apud tribunalia *Perusinum* et *Firmanum;* ad tribunal Vicariatus Urbis, quae apud tribunalia *Neapolitanum* et *Calaritanum;* ad tribunal Neapolitanum, quae apud tribunalia *Panormitanum, Rheginense, Salernitanum* et *Beneventanum;* ad tribunal Beneventanum, quae apud tribunalia *Barense* et *Teatinum.*

III. Officiales, iudices, promotores iustitiae, defensores vinculi aliique administri horum tribunalium — excepto tribunali Vicariatus Urbis, cuius Officialis, iudices, etc. ab ipso Summo Pontifice, proponente Eminentissimo Cardinali Urbis Vicario, nominabuntur — deligendi sunt et constituendi, ad definitum tempus, ab Excmis Ordinariis in Coetibus Regionalibus.

IV. Horum tribunalium iura et officia necnon practicam agendi rationem Sacra Congregatio de Disciplina Sacramentorum definiet, etiam circa tempus quo quae supra statuimus exsecutioni demandanda sint, necnon circa normas temporarias relate ad causas pendentes.

V. Sacra Congregatio de Disciplina Sacramentorum vigilem sedulamque, pro suo munere, det operam, ut tum Officiales, tum iudices,

tum, praesertim, promotores iustitiae et vinculi defensores muneribus suis rite naviterque perfungantur iuxta normas ab eadem S. C. editas vel edendas.

Haec statuimus, non obstantibus quibuslibet in contrarium facientibus, licet speciali mentione dignis.

Datum Romae, apud S. Petrum, die VIII Decembris, in Festo Conceptionis Immaculatae B. Mariae V., anno MCMXXXVIII, Pontificatus Nostri decimo septimo.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

BITURGENSIS-CIVITATIS CASTELLI

DECRETUM

DE FINIUM DIOECESIUM MUTATIONE

Quum ab Apostolica Sede expostulatum fuerit ut pars aliqua territorii paroeciae S. Laurentii in *Cospaia,* in dioecesi Civitatis Castelli, dismembraretur, et paroeciae S. Ioannis Baptistae in *Trebbio,* dioecesis Biturgensis, aggregaretur, et vicissim pars paroeciae S. Nicolai in *S. Francisco* in dioecesi Biturgensi, ab eadem seiungeretur et paroeciae S. Laurentii in *Cospaia,* in dioecesi Civitatis Castelli attribueretur, ita ut fines praefatarum dioecesium finibus civilium provinciarum Perusinae et Aretinae cohaereant, Ssmus Dominus Noster Pius Divina Providentia Pp. XI, habito favorabili voto Excmorum Episcoporum utriusque dioecesis, idque in bonum fidelium cessurum cernens, petitam finium mutationem benigne statuere dignatus est. Quapropter praesenti Consistoriali Decreto a paroecia S. Laurentii in *Cospaia* partem illam territorii quae in finibus provinciae Aretinae invenitur, separat eamque paroeciae S. Ioannis Baptistae in *Trebbio,* dioecesis Biturgensis, perpetuo attribuit; simulque partem territorii paroeciae S. Nicolai in *S. Francisco,* quae intra provinciam Perusinam continetur, dismembrat et paroeciae S. Laurentii in *Cospaia,* dioecesis Civitatis Castelli, in perpetuum attribuit; mutatis hac ratione utriusque dioecesis finibus.

Ad haec autem exsecutioni mandanda eadem Sanctitas Sua deputare dignata est Exc. P. D. Pompeum Ghezzi, Episcopum Biturgensem, eidem tribuens necessarias et opportunas facultates etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate con-

stitutum, facto onere quam citius remittendi ad hanc S. Congregationem Consistorialem authenticum exemplar actus peractae exsecutionis.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis Consistorialis, die 22 Octobris 1938.

Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor.*

II

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssmus Dominus Noster Pius, divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum :

die 3 Decembris 1938. — Titulari episcopali Ecclesiae Aeliensi praefecit R. D. Davidem Mathew, ex archidioecesi Cardiffensi, quem deputavit Auxiliarem Emi P. D. Arcturi S. R. E. Card. Hinsley, Archiepiscopi Westmonasteriensis.

— Titulari episcopali Ecclesiae Ostracinensi R. D. Fridericum Hünermann, parochum in dioecesi Aquisgranensi, quem deputavit Auxiliarem Exc. P. D. Hermanni Iosephi Sträter, Episcopi Caesaropolitani et Administratoris Apostolici dioecesis Aquisgranensis.

die 6 Decembris. — Cathedrali Ecclesiae Brigantiensi Exc. P. D. Abilium Vaz das Neves, hactenus Episcopum Coccinensem.

die 10 Decembris. — Cathedrali Ecclesiae Fernensi R. D. Iacobum Staunton, Canonicum Capituli Cathedralis et Rectorem Seminarii Ossoriensis.

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssmus Dominus Noster Pius Divina Providentia Papa XI, successivis decretis S. C. Pro Ecclesia Orientali, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore providere dignatus est, nimirum :

die 30 Septembris 1938. — Titulari episcopali Ecclesiae Bathnensi praefecit R. D. Gabrielem Naamo, quem deputavit Administratorem Apostolicum pro Chaldaeis Siriae, Libani, Altae Gazirae, et Hatay (Alexandrettae).

die 15 Octobris. — Titulari episcopali Ecclesiae Comanensi in Armenia praefecit R. D. Suleiman Kutchuk Ousta, quem deputavit Auxiliarem Patriarchae Babylonensis Chaldaeorum pro dioecesi patriarchali Mausiliensi Chaldaeorum.

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

PROVISIO ECCLESIARUM

Singulis, ut infra, datis decretis Sacri Consilii Christiano Nomini propagando, Ssmus D. N. Pius div. Prov. Pp. XI dignatus est sequentes providere Ecclesias, nimirum :

die 8 Novembris 1938. — Titulari episcopali Ecclesiae Ascalonitanae praefecit R. P. Paulum Mazè, e Congr. Sacrorum Cordium Iesu et Mariae (Picpus), quem deputavit Vicarium Apostolicum Insularum Tahiti.

die 19 Novembris. — Titulari episcopali Ecclesiae Rusicadensi R. P. Gulielmum Rice, S. I., quem deputavit Vicarium Apostolicum Belizensem.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Giovedì, 15 dicembre 1938, il Santo Padre ha ricevuto in solenne Udienza S. E. il Sig. Dott. SANTOS DOMINICI, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario del Venezuela, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 6 dicembre 1938, nel Palazzo Apostolico di San Callisto, alla presenza dell'Emo e Revmo Signor Cardinale Carlo Salotti, Prefetto della S. Congregazione dei Riti e Ponente o Relatore della causa di canonizzazione della Beata Maria da Santa Eufrasia Pelletier, fondatrice delle Suore del Buon Pastore, si è adunata, in seduta *antepreparatoria*, la medesima S. Congregazione dei Riti, con l'intervento dei Revmi Prelati Officiali e Consultori teologi, per la discussione di due miracoli, che si asseriscono operati ad intercessione della suddetta Beata e che vengono proposti per la sua solenne canonizzazione.

Martedì, 13 dicembre 1938, nel Palazzo Apostolico di San Callisto, alla presenza di Sua Eminenza Revma il Signor Cardinale Carlo Salotti, Prefetto della S. Congregazione dei Riti e Ponente o Relatore della causa di beatificazione della Ven. Serva di Dio Maria Crocifissa di Rosa, fondatrice della Congregazione delle Ancelle della Carità, si è adunata la S. Congregazione dei Riti in seduta *antepreparatoria*, con l'intervento dei Revmi Prelati Officiali e Consultori teologi, per discutere su due miracoli che si asseriscono operati ad intercessione della predetta Venerabile Serva di Dio.

Martedì, 20 dicembre 1938, nel Palazzo Apostolico Vaticano si è adunata la S. Congregazione dei Riti con l'intervento degli Emi e Revmi Signori Cardinali e dei Revmi Prelati Officiali, nella quale si è discusso sulla introduzione della causa di beatificazione e canonizzazione:

1) del Servo di Dio Luigi Guanella, sacerdote e fondatore della Congregazione dei Servi della Carità e delle Figlie di S. Maria della Provvidenza;

2) della Serva di Dio Clelia Barbieri, fondatrice delle Suore Minime dell'Addolorata.

Si è discusso anche sulla revisione degli scritti:

3) del Servo di Dio Marco Antonio Barbarigo, cardinale e vescovo di Montefiascone;

4) del Servo di Dio Pietro Monnereau, sacerdote e fondatore della Congregazione delle Suore dei Sacri Cuori;

5) del Servo di Dio Pietro Giuseppe De La Clorivière, sacerdote professo della Compagnia di Gesù;

6) del Servo di Dio Bartolo Longo;

7) del Servo di Dio Pier Giorgio Frassati;

8) della Serva di Dio Maria del Sacro Cuore di Gesù, fondatrice dell'Istituto delle Ancelle del Sacro Cuore di Gesù.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

24 novembre 1938. L'Emo e Revmo Signor Cardinale Giuseppe Pizzardo, *Membro della Sacra Congregazione de Propaganda Fide.*

3 dicembre » S. E. Revma Monsig. Francesco Morano, *Consultore della Suprema Sacra Congregazione del S. Offizio.*

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

12 novembre 1938. L'Emo e Revmo Signor Cardinale Domenico Jorio, *Protettore delle Adoratrici perpetue del Ssmo Sacramento* (Roma).

14 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Carlo Salotti, *Protettore della Congregazione dei Servi della Carità* (Como).

» » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Carlo Salotti, *Protettore dell'Istituto delle Figlie di S. Maria della Provvidenza* (Como).

23 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Vincenzo La Puma, *Protettore delle Suore Compassioniste Serve di Maria* (Castellammare di Stabia).

28 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Federico Tedeschini, *Protettore dell'Istituto delle Maestre Pie « Venerini »* (Roma).

30 novembre 1938. L'Emo e Revmo Signor Cardinale Carlo Salotti, *Protettore dell'Istituto delle Suore Trinitarie di Valence* (Francia).

3 dicembre » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Raffaello Carlo Rossi, *Protettore dell'Istituto delle Suore Adoratrici del Ssmo Sacramento di Rivolta d'Adda* (Cremona).

» » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Luigi Maglione, *Protettore della Congregazione delle Suore delle Poverelle* (Bergamo).

5 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Carlo Salotti, *Protettore dei Missionari d'Africa* (Padri Bianchi).

» » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Luigi Maglione, *Protettore dell'Istituto delle Ausiliatrici del Purgatorio.*

9 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Federico Tedeschini, *Protettore dell'Istituto delle Figlie di S. Francesco di Sales di Lugo di Romagna* (Imola).

14 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Pietro Fumasoni Biondi, *Protettore dell'Istituto delle « Pie Madri della Nigrizia »* (Verona).

16 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Luigi Maglione, *Protettore dei Fratelli di Nostra Signora di Lourdes* (Oostaker, Gand).

20 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Nicola Canali, *Protettore dell'Ordine dei Servi di Maria.*

» » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Nicola Canali, *Protettore dell'Istituto delle Suore Mantellate Serve di Maria* (Pistoia).

NECROLOGIO

28 ottobre 1938. Monsig. Bartolomeo Stanislao Wilson, Vescovo tit. di Acmonia.

14 novembre » Monsig. Camillo van Ronslé, Vescovo tit. di Timbriade.

26 » » Monsig. Antonio Bahaban, Vescovo di Cesarea di Cappadocia degli armeni.

4 dicembre » Monsig. Giuseppe Teodorowicz, Arcivescovo di Leopoli degli armeni.

» » » Monsig. Alfonso Archi, Arcivescovo Vescovo di Cesena.

6 » » Monsig. Donaldo Martin, Vescovo di Argyll e Isole.

7 » » Monsig. Goffredo Zaccherini, Vescovo tit. di Memfi.

COMMISSIO PONTIFICIA DE RE BIBLICA

MONITUM

DE PRAEMIIS A PONTIFICIA COMMISSIONE BIBLICA CONFERENDIS

A Pontificia Commissione de Re Biblica, anno 1939, duplex praemium, utrumque centum dollariorum, pro dissertationibus de argumento biblico conscribendis distribuetur.

Argumenta tractanda haec sunt:

1. Pro primo praemio obtinendo: *S. Ignatius Antiochenus novitne quartum Evangelium?*

Textus tum quarti Evangelii tum S. Ignatii lingua graeca referendi sunt.

2. Pro secundo praemio obtinendo: *De charitate erga proximum in Veteri Testamento.*

Ius ad primum praemium contendendi iis omnibus iisque solis competit, qui inter auditores cursus theologici in Seminario quodam Maiori adscripti sunt.

Ius autem ad secundum praemium contendendi iis omnibus iisque solis competit, qui scholas Facultatis cuiusdam theologicae vel Athenaei, cui fas est gradus academicos conferre, frequentant.

Dissertationes linguis latina, anglica, gallica, germanica, hispanica, italica exarari poterunt, at scriptoria machina conscriptae esse debent.

Nomen auctoris non in ipsa dissertatione, sed in folio seiuncto indicabitur simul cum inscriptione Seminarii vel Facultatis seu Athenaei cuius auctor est alumnus et cum attestatione Rectoris vel Magistri Sacrae Scripturae. Folium hoc obsignatum exterius lemmate notetur, initio dissertationis repetendo, ac simul cum ipsa dissertatione usque ad diem 31 mensis octobris anni 1939 ad infrascriptum Secretarium Pontificiae Commissionis Biblicae Romam mittatur. [1]

De collatione praemiorum decernent Emi DD. Cardinales Pontificiae Commissioni Biblicae praepositi, iuxta legitima suffragia Revmorum DD. Consultorum eiusdem. Ubi res postulaverit, praemia constituta etiam duobus candidatis per partes aequales vel proportionatas adiudicari poterunt. Sententia vero in Actis Apostolicae Sedis publici iuris fiet.

Romae, die 31 Octobris 1938.

Ioannes Baptista Frey, C. S. Sp., *Secretarius.*

[1] Al Rev. Padre Giov. Battista Frey, Segretario della Pontificia Commissione Biblica, via Santa Chiara, 42. — Roma (117).

MONITUM

Omnes - qui nostrum "Acta Apostolicae Sedis" Commentarium officiale sunt pacti, quibus mense decembri 1938 nomina excidunt et denuo subnotandi voluntas est - ut quam primum subscribant rogantur, ne iisdem ullam missio pro anno 1939 fasciculorum, volumen XXXI complectentium, moram patiatur.

In renovanda vero subnotatione ut alteram ex fasciculorum schedulis externis mittant, vel numeros designent nomini ipsi praepositos socii iterum rogantur.

Pro Italia L. 30 — Extra Italiam L. it. 50 —

Conto Corrente postale N. 1-16722 intestato: *Libreria Vaticana* **- Città del Vaticano**

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
P. AGATANGELO A LANGASCO O. M. C. **DE INSTITUTIONE CLERICORUM IN DISCIPLINIS INFERIORIBUS** **Legislatio canonica.** Typis polyglottis Vaticanis, in-8°, pp. XVI-292. INDEX: Praeliminaria, pars I, Praeformatio iuris vigentis; pars II, Ius Codicis; pars III, Ius comparatum — Appendices (Specimina programmatum et prospectus organizationis scholasticae Ecclesiae et praecipuarum Civitatum)	25 —	26,50	30 —
MARIANI CARD. DOMENICO. **LEZIONI CATECHISTICHE.** Tre volumi in-12°	20 —	22,50	30 —
VOL. I. - Spiegazione del Simbolo, pp. XVI-544.			
VOL. II. - Spiegazione dell'Orazione, del Decalogo, dei Precetti della Chiesa, delle Virtù e dei Vizi e delle Beatitudini, pp. IV-462.			
VOL. III. - Spiegazione della Grazia e dei Sacramenti, pp. IV-474.			
INSTRUCTIO SERVANDA a tribunalibus dioecesanis in pertractandis causis de nullitate matrimoniorum (S. C. de disciplina Sacramentorum), edita die 15 augusti 1936, cum adnexis appendicibus quorundam documentorum necnon adiectis indice analytico-alphabetico tabulisque comparativis. In-8°, pp. 96	7 —	8 —	9 —
REGULAE SERVANDAE in processibus super matrimonio rato et non consummato, cum appendice praecipuorum actorum formularum, quae utiliter et opportune adhibentur in his causis. — Editio altera aucta — In-12°.	3 —	3,50	4 —
ENCHIRIDION CLERICORUM Documenta Ecclesiae Sacrorum Alumnis Instituendis (Sacra Congregatio de Seminariis et Studiorum Universitatibus). Typis Polygl. Vaticanis, 1938. In-12°, pagg. LVIII-920. Elegante legatura in tela, titolo in oro e testa colorata	80 —	80 —	87 —
PROGETTI di nuovo ordinamento giudiziario e di Codice di Procedura Civile dello Stato della Città del Vaticano (luglio 1937). Pagg. XLVII-288, In-12°	15 —	16 —	17 —
WILPERT GIUSEPPE, **La Fede della Chiesa nascente secondo i monumenti dell'arte funeraria antica.** In-8°, VIII-328, con 156 figure nel testo (Pubblicazioni del Pont. Istituto di Archeologia Cristiana. Collezione «Amici delle Catacombe»)	35 —	36,50	40 —

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis"

(Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/₀ postale N. 1-16722)

Di prossima pubblicazione:

ANNUARIO PONTIFICIO

PER L'ANNO 1939 Pagine 1360 e ritratto di Sua Santità - Legato in tela.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
BERNIER Mgr. PAUL - **DE PATRIMONIO PAROECIALI** pagg. VIII-162, cm. 26	30 —	31 —	33 —
MASSIMI Card. MASSIMO **LA NOSTRA FEDE. Le basi e la sintesi del domma cattolico.** In-12°, pp. 321 (Quinta edizione)	9,50	10,50	12 —
MASSIMI Card. MASSIMO **LA NOSTRA LEGGE. Le basi e la sintesi della morale cattolica.** In-12°, pp. 320	9,50	10,50	12 —
Esposizione breve e chiara della dottrina cattolica per le persone colte.			
OTTAVIANI Sac. ALAPHRIDUS. **INSTITUTIONES IURIS PUBLICI ECCLESIASTICI.** Vol. I. **Ius publicum internum** (Ecclesiae constitutio socialis et potestas). Editio altera emendata et aucta, 1935. In-8°, pp. VIII-510	27 —	28,50	32 —
Vol. II. **Ius publicum externum**, pp. 540	28 —	29,50	33 —
OTTAVIANI Sac. ALAPHRIDUS. **COMPENDIUM IURIS PUBLICI ECCLESIASTICI AD USUM AUDITORUM S. THEOLOGIAE.** In-8°, pp. VIII-526	20 —	21,50	25 —
CODICIS IURIS CANONICI INTERPRETATIONES AUTHENTICAE seu responsa a Pontificia Commissione ad Codicis canones authentice interpretandos annis MCMXVII-MCMXXXV data et in unum collecta atque Romanorum Pontificum actis et R. Curiae decisionibus aucta. Typis Polyglottis Vaticanis, 1935, in-8°, pag. VIII-230	12 —	13 —	14,50
— *Linteo contectum*	18 —	19 —	20,50
GASPARRI Card. PETRI - **CATECHISMUS CATHOLICUS:** In-12° pp. 488	15 —	16,50	21 —
Linteo contectum	20 —	21,50	26 —
TRACTATUS CANONICUS DE MATRIMONIO PETRI Card. GASPARRI. Editio nova ad mentem Codicis I. C. - Vol I, pp. 472 - Vol. II, *cum allegatis*. In *brochure*, pp. 620	50 —	53 —	60 —
Volumina partim corio, partim linteo contecta, cum titulo aureo	70 —	73 —	80 —

MONITUM Liber f. r. Petri Card. Gasparri cui titulus **Catechismus catholicus**, iuxta piam Eiusdem voluntatem, bibliothecis Seminariorum minorum atque scholarum Institutorum religiosorum gratuito distribuitur, postulantibus eorundem Moderatoribus qui illum nondum receperunt et hoc monitum indicant, solutis pro unoquoque exemplari ad expeditionis aliasque expensas sustinendas libellis 4 in Italia, et libellis 6 extra Italiam.

Iisdem Moderatoribus conceditur quoque, liber: **Codicis Iuris Canonici Interpretationes authenticae**, ab Eccmo Ioseph Bruno editus, pro unoquoque exemplari solutis tantummodo libellis 6 in Italia, et libellis 8 extra Italiam.

Uterque liber praesto est penes Librariam Vaticanam (*Libreria Vaticana, Città del Vaticano*).

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis"
(*Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/. postale N. 1-16722*)